

Borgarting lagmannsrett - LB-2011-180061

Instans	Borgarting lagmannsrett - Kjennelse.
Dato	2011-11-09
Publisert	LB-2011-180061
Stikkord	22. juli-saken. Fjernmøte. Straffeprosessloven § 185 tredje ledd.
Sammendrag	I forbindelse med det berammede fengslingsmøtet 14. november 2011 for siktede i 22. juli-saken hadde Oslo tingrett på begjæring av påtalemyndigheten besluttet at rettsmøtet kunne avholdes som fjernmøte ved bruk av videokonferanseteknikk. Lagmannsretten forkastet anken fra siktede og bemerket blant annet at den fant det klart at fremstilling til rettsmøtet ville være ressurskrevende som følge av sakens helt særegne karakter og interessen knyttet til siktedes person. Lagmannsretten var videre enig med tingretten i at fjernmøte vil være «ubetenkelig», og kunne som tingretten ikke se at hensynet til sakens opplysning ga grunn til å ikke benytte fjernavhør. (Sammendrag ved Lovdata.)
Saksgang	Oslo tingrett TOSLO-2011-175124-1 - LB-2011-180061 (11-180061SAK-BORG/04). Anket til Høyesterett, tingrettens og lagmannsrettens kjennelse opphevet, HR-2011-2102-U.
Parter	A (advokat Geir Lippestad) mot Påtalemyndighet Oslo politidistrikt (politadvokat Pål-Fredrik Hjort Kraby).
Forfatter	Lagmann Espen Bergh, lagdommer Kristel Heyerdahl og konstituert lagdommer Eyvin Sivertsen.

Oslo politidistrikt har i forbindelse med begjæring av 31. oktober 2011 om fortsatt varetektsfengsling av A anmodet om at retten treffer beslutning om at rettsmøtet avholdes som fjernmøte, slik at siktede deltar i rettsmøtet ved hjelp av videokonferanseteknikk og forklarer seg fra lla fengsel, jf. straffeprosessloven § 185 tredje ledd. Fengslingsmøtet er berammet til 14. november 2011.

Ved Oslo tingretts begrunnede beslutning 4. november 2011 (TOSLO-2011-175124-1) ble begjæringen tatt til følge. A har ved sin forsvarer, advokat Geir Lippestad, anken beslutningen. Oslo politidistrikt er kjent med anken. Lagmannsretten har i tillegg mottatt uttalelse i forbindelse med ankesaken fra advokat Jon Wessel-Aas på vegne av pressen v/Norsk Redaktørforening.

Lagmannsretten bemerker at det kan reises spørsmål om tingrettens beslutning etter straffeprosessloven § 185 tredje ledd kan overprøves ved særskilt anke. Forarbeider til denne bestemmelsen finnes i Prop.141 L (2009-2010). I proposisjonen side 59-60 gis det uttrykk for at det ikke vil være adgang til å anke over en beslutning over bruk av fjernavhør i straffesaker. Det vises i den forbindelse til Rt-1995-1380 og Rt-1998-297. Disse uttalelsene i proposisjonen finnes imidlertid i punkt 5.2, som gjelder fjernavhør av vitner og sakkyndige, jf. straffeprosessloven § 109a. Fjernavhør av siktede i fengslingsaker er behandlet i punkt 5.1, og lagmannsretten kan ikke se at spørsmålet om ankeadgang er behandlet i denne sammenheng.

Det må antas at en beslutning om fjernavhør i mange tilfeller vil treffes kort tid før et fengslingsmøte, slik at det i praksis ikke vil være mulig å behandle en særskilt anke. Når det i dette tilfellet er truffet en begrunnet beslutning i relativt god tid før fengslingsmøtet, antar lagmannsretten imidlertid at anken må tas under behandling. Retten legger vekt på at det er tale om en beslutning som direkte griper inn i siktedes rettigheter, og

at loven oppstiller bestemte vilkår for at fjernmøte skal kunne besluttes. Disse er ikke av en så skjønsmessig karakter at det kan anses å være tale om en avgjørelse som «etter sin art er uangripelig», jf. straffeprosessloven § 377 første ledd.

Når det gjelder sakens realitet, er lagmannsretten kommet til samme resultat som tingretten og finner det i det vesentlige tilstrekkelig å vise til tingrettens bemerkninger.

Lagmannsretten finner det klart at fremstilling til rettsmøtet vil være ressurskrevende som følge av sakens helt særegne karakter og interessen knyttet til siktedes person. Det er ikke grunn for lagmannsretten til å vurdere den konkrete rømningsfaren.

Lagmannsretten er videre enig med tingretten i at fjernmøte vil være «ubetenkelig». Lagmannsretten kan, som tingretten, ikke se at hensynet til sakens opplysning gir grunn til ikke å benytte fjernavhør. De forhold som er fremhevet av forsvarerne i forbindelse med anken, endrer ikke dette. Lagmannsrettens vurdering gjelder både for fengslingsvilkårene og for spørsmålet om opprettholdelse av restriksjoner etter straffeprosessloven § 186 andre ledd.

Etter dette forkastes anken.

Kjennelsen er enstemmig.

Slutning:

Anken forkastes.